

Zolang er wijn door de Maas vloeit is er verbinding

ROS-organisaties ZorgImpuls en Steunpunt KOEL worden één

De wereld van de zorg is ongelooflijk complex. De financiering en regulering ervan, de eisen op het vlak van ICT en gegevensuitwisseling, de verbinding tussen welzijn, eerste- en tweedelijnszorg zodat patiënten snel, goed en doelmatig op de juiste plek worden geholpen... En een ding is zeker: deze wereld wordt er niet simpeler op. In dit speelveld van toenemende complexiteit zorgt de ROS als regionaal schakelpunt voor onafhankelijk en deskundig advies, ondersteuning en verbinding. Door de kennis en competenties van twee kleine ROS'en in een historisch sterk verweven regio te bundelen, ontstaat een nog krachtigere, nieuwe ROS-organisatie. Een ROS die opgewassen is tegen de uitdagingen van deze tijd.

Aldus de gezamenlijke visie van Robert Waterreus en Adrie Evertse, bestuurders van ZorgImpuls en Steunpunt KOEL, wier ROS-organisaties zich per 1 januari 2021 door een fusie aan elkaar zullen binden. Tijdens een informeel vraaggesprek lichten zij toe hoe zij aankijken tegen de toekomst van hun organisaties en die van de ROS als spil in de ontwikkeling naar de juiste zorg op de juiste plek (JZOZP).

Waarom een fusie?

Het idee van een fusie drong zich al jaren toenemend aan beide bestuurders op. 'Zeker rationeel gezien ligt het voor de hand', verklaart Robert. 'Je hoeft maar naar de toenemende complexiteit en het schaalniveau van de hedendaagse samenwerkingsvraagstukken te kijken, om te snappen dat een kleine organisatie gewoon te kwetsbaar is. Bovendien is er veel overlap tussen onze werkgebieden, waardoor je succesvolle projecten vloeiend kunt doortrekken. Voorbeelden van zulke projecten zijn die van ZorgImpuls op het gebied van geboortezorg, of het cardioproject van KOEL.'

Argumenten voor een fusie te over dus. Maar hoe is het concreet zover gekomen?

Er worden veelzeggende blikken gewisseld, waarop Adrie er lachend mee voor de draad komt: 'Het is het wijnglas dat ons bindt. Tot op het hoogste niveau bestaat er bij zowel KOEL als ZorgImpuls een sterke voorkeur voor rode wijn. Daarmee wordt natuurlijk alles vloeibaar. Maar nu even zonder dollen: ik heb in Robert een echte bloedbroeder gevonden. Waar onze organisatievisies in het verleden vrij ver van elkaar af lagen, zijn we de afgelopen jaren sterk naar elkaar toegegroeid. En onze opvattingen over wat de eerste lijn nodig heeft, liggen nu direct in elkaars verlengde.'

Bestaansrecht ROS

ROS'en (regionale ondersteuningsstructuren) zijn ooit in het leven geroepen om meer samenhang en multidisciplinaire samenwerking te realiseren binnen de eerste lijn. Op dat vlak is inmiddels veel bereikt. Zou je daarom niet kunnen stellen dat de ROS'en hun houdbaarheidsdatum naderen? 'Een bekende gedachte', relativeert Robert, 'want al sinds de oprichting van de ROS is hier geregeld discussie over geweest. Geheel terecht overigens, want net als iedere publiek gefinancierde organisatie moet ook een ROS zich regelmatig de vraag stellen naar de eigen toegevoegde waarde. Toch is de conclusie telkens weer dat de ROS een bijzonder nuttig instrument is; zo wijdvertakt in zowel de slagaders als de haarvaten van de regionale zorgnetwerken. Ook bij de beweging naar 'de juiste zorg op de juiste plaats' en de daarmee gepaard gaande focus op domeinoverstijgende samenwerking, blijkt onze meerwaarde als onafhankelijke verbinder. Onze diepgaande kennis van lokale zowel als regionale spelers en van de actuele thematiek, maakt ons tot een gewaardeerde partner om processen mee in gang te zetten en vooruitgang te bestendigen. Kortom: de ROS-kernkwaliteiten zijn zorg- en welzijnbreed van waarde.'

Ook Adrie is overtuigd van de blijvende relevantie van de ROS: 'De zorg staat weliswaar bekend om een groot innovatief vermogen, maar ook om een sterke hang naar autonomie, waardoor het nog weleens ontbreekt aan samenwerking. Neem nou dokters, en dan in het bijzonder ons huisartsen: wij staan bekend als sterke probleemoplossers; het liefst lossen we ze in 10 minuten op. Dat vermogen is tegelijk ook een handicap. Zelfstandige eerstelijnsprofessionals vinden vaak dat hun oplossingen maar meteen universeel verklaard moeten worden, terwijl een bestendige oplossing vaak net iets meer vraagt dan even de handen uit de mouwen. Ik denk dat de blijvende waarde van een ROS erin zit om oplossingen boven het ad-hoc-niveau uit te tillen. Elke oplossing kan bijdragen aan betere zorg, maar dan moet die wel ingebed zijn in het grotere geheel.'

Afscheid van Adrie Evertse als ROS-bestuurder

Bloedbroeders of niet; een schip kan maar één kapitein hebben. Adrie en Robert hebben er daarom bij hun gekoesterde glas goede rode wijn openhartig en diepgaand over gesproken wie de nieuwe organisatie zou gaan leiden. Beiden zijn nog altijd vol vuur om de zorg te verbeteren en hebben hun kruit nog lang niet verschoten. Maar gezien zijn leeftijd en het feit dat hij al heel lang ROS-directeur is, leek het Adrie de meest logische keuze als hij zijn stokje aan Robert overdraagt: 'Ook Robert zit al heel lang in het ROS-werk. Zijn expertise is vergelijkbaar met die van mij, op sommige punten zelfs groter, en hij is zonder twijfel in staat om de fusieorganisatie de toekomst in te leiden.'

Betekent dat voor de relaties van KOEL het verlies van een boegbeeld?

'KOEL is veel meer dan Adrie Evertse', stelt Adrie resoluut. 'Ik heb een uitstekende club om me heen, die KOEL gemaakt heeft tot wat het nu is. Dus mocht mijn naam als bestuurder te veel op een voetstuk staan, dan hoop ik dat hij daar snel vanaf valt. Ik geloof niet dat ik door wie ik ben op knoppen kan drukken waar anderen niet op kunnen drukken. Als bestuurder heb je soms het voordeel van de juiste contacten op de juiste plaatsen, waardoor je snel kunt schakelen. Maar laten we wel wezen: dat laatste geldt evengoed voor Robert als voor mij.'

Robert heeft er zin in om de regio en de mensen van KOEL beter te leren kennen, en een gezamenlijke merknaam met bijbehorend beeld te ontwikkelen: 'In de eerste fase van het fusieproces leek het nog heel wat om afscheid te nemen van de eigen merknaam en wat daar allemaal aan kleeft. Maar toen de formele hobbel naar de fusie eenmaal genomen was, viel dat direct weg. Toen was er die overtuigende psychologische klik dat het goed was: 'Een nieuwe organisatie, een nieuwe naam, we gaan er iets moois van maken!'

Reactie preferente zorgverzekeraars

De fusie heeft niet alleen gevolgen voor KOEL en ZorgImpuls zelf, maar ook voor de inkooprelatie, projectafspraken en regiobeelden die zij ontwikkelden in samenwerking met de preferente zorgverzekeraars in hun regio's. De zorginkopers van CZ (preferent op de Zuid-Hollandse eilanden) en Zilveren Kruis (Rotterdam e.o.) lieten daarom weten hoe zij tegen de fusie aankijken.

Fred Schaaf (Zilveren Kruis – regio ZorgImpuls):

'De fusie sluit aan bij een veranderende zorgcontext en leidt ook tot een logischere regio-indeling en inzet van kennis en kunde. Een algemeen punt van zorg betreft voor mij het verschil in contracteringsbeleid tussen betrokken verzekeraars. Ik hoop dat we in de toekomst tot gemeenschappelijk gedragen meerjarenafspraken kunnen komen over de basisfinanciering van de ROS-organisatie, zodat de continuïteit en ontwikkeling van de regionale ondersteuningsstructuur worden gewaarborgd.'

Tijs van Hoek (CZ – regio KOEL):

'Een fusie lijkt mij een goede en logische stap. Behalve dat de organisaties elkaar kunnen versterken, vinden we het ook belangrijk dat specifieke expertise en focus in het KOEL-gebied behouden blijft. Want op de Zuid-Hollandse eilanden spelen andere kwesties en krachten dan in de regio Rotterdam. Ik denk bijvoorbeeld aan de aanpak van het dreigende huisartsentekort in onze regio, maar ook aan ingezette ontwikkelingen op het gebied van toegankelijkheid van zorg, ouderenzorg en ggz.'